

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 128.058 van 11 februari 2004
in de zaak A. 130.475/VII-28.555**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat A. MOSKOFIDIS,
 kantoor houdende te 3600 GENK,
 Rootenstraat 21/20

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de commissaris-generaal
voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Soedanese nationaliteit, op 13 december 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 5 juli 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 19 december 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 19 november 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. MOSKOFIDIS, die, loco advocaat A. MOSKOFIDIS, verschijnt voor de verzoekende partij en van adjunct-adviseur E. SCHOUTEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 9 juni 2002 en verklaarde zich op 11 juni 2002 vluchteling.

1.2. Op 5 juli 2002 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 18 november 2002 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag bedrieglijk was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

“Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U stelde de Soedanese nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Dilling (Zuid-Kordofan) en tot de Ghalfan (Nuba)-etnie te behoren. Als handelaar vervoerde u goederen vanuit Omdurman naar Dilling.

Tijdens een goederentransport op 7 februari 2000 werd u door (een) de Soedanese autoriteiten gearresteerd en meegenomen naar Omdurman, waar u werd vastgehouden. Aangezien u Nuba bent en u geen handelsvergunning hebt, werd u ervan verdacht en beschuldigd handel te drijven ten voordele van de rebellen. Na enkele dagen werd u overgeplaatst naar een gevangenis in Khartoum, waar u ongeveer twee jaar werd vastgehouden. Op 25 april 2002 kon u deze gevangenis ontvluchten. Vanuit Khartoum ging u vervolgens per trein naar Kadugli en verder per auto naar Dilling. Op 14 mei 2002 kwamen enkele mensen van de veiligheidsdienst naar uw huis. U kon uw huis op tijd verlaten en vluchtte naar Abdellah, waar u onderdook. Omdat u verdere vervolging vreesde, besloot u Soedan te verlaten. Vanuit Dilling ging u, via Kadugli, naar Port

Soedan waar u op 21 mei 2002 aan boord van een schip ging. Op 9 juni 2002 kwam u in België aan en op 11 juni 2002 startte u uw asielprocedure.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk maakte werkelijk geboren en getogen te zijn in Dilling (Zuid-Kordofan). Uw kennis over deze regio is immers zeer fragmentair (zie ook informatie in het administratief dossier op het Commissariaat-generaal).

Zo bleek u Heiban een regio, berg en bevolkingsgroep in Zuid-Kordofan in het geheel niet te kennen (verhoorverslag Commissariaat-generaal, p. 3). Talodi en Al Lagowa bleek u evenmin te kennen (p. 4 en 10). Verder kon u Tullushi niet correct in Zuid-Kordofan situeren (p. 3). U stelde onterecht dat u vanuit Dilling via Kadugli moet passeren om naar Dubeibat te gaan (p. 10). U situeerde Katla, volgens de gegevens waarover het Commissariaat-generaal beschikt een dorp in de buurt van Dilling, onterecht in de buurt van Kosti. De dorpen Kumbat en Kuwara bleek u evenmin te kennen en u stelde verkeerdelijk dat Abu Gubeiha zich in het Zuiden van Zuid-Kordofan bevindt (p. 10). U stelde tot slot vanuit Khartoum de trein te hebben genomen naar Kadugli (p. 9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt evenwel dat er geen spoorweg loopt langs Kadugli.

Daarenboven stelde u in strijd met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat Saleh Ham Dum vanaf 1994 gouverneur van Zuid-Kordofan was (p. 4). Abdel Aziz Al Hiliu en Mohamed Harun Kafi bleek u in het geheel niet te kennen (p. 10).

De naam van de partij van Filip Gabboush, die een belangrijke rol speelt in de verdediging van de rechten van de Nuba's bleek u evenmin te kennen. Verder zegde u dat Filip Gabboush de burgemeester is van Dilling, maar kon u niet uitleggen hoe hij deze titel verkreeg. Ten slotte noemde u Youssif Tukomi maar kon u evenmin uitleggen tot welke partij hij behoort. (p. 10). (zie ook informatie in het administratief dossier op het Commissariaat-generaal).

Verder dient te worden opgemerkt dat u een identiteitskaart voorlegde, maar dat uw geboorteplaats niet duidelijk op deze kaart wordt vermeld. Uw identiteit en nationaliteit worden overigens niet betwist.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u omwille van uw zuiderlijke afkomst (Nuba) worden vervolgd.

Verder kan uw reisroute niet worden nagegaan, wegens gebrek aan (authentieke) documenten terzake.

Tenslotte bevat uw verzoekschrift tot instelling van dringend beroep verder geen element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.”.

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat in een eerste middel de schending wordt ingeroepen van de motiveringsplicht zoals vereist door artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat de verzoekende partij aanvoert dat het niet volstaat "om louter te verwijzen naar het feit dat de geografische kennis van verzoeker beperkt zou zijn om daarmee vervolgens het integrale asielaanvraag niet in overweging te nemen en als ongeloofwaardig te bestempelen";

Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in dringend beroep nagaat of de asielaanvraag ontvankelijk is en of het asielaanvraag elementen bevat die kunnen getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van

het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève); dat de commissaris-generaal in casu tot de bedrieglijkheid van de asielaanvraag heeft besloten omdat de verzoekende partij onvoldoende kennis had over de beweerde plaats van afkomst; dat deze vaststelling op zich reeds voldoende is om de asielaanvraag bedrieglijk te verklaren en dus onontvankelijk; dat de overige asielmotieven niet nader onderzocht dienen te worden; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar tweede middel stelt dat de bestreden beslissing artikel 5 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome (E.V.R.M.), schendt;

Overwegende dat de verzoekende partij zich beperkt tot loutere affirmaties als zou bij de uitvoering van de bestreden beslissing haar recht op persoonlijke vrijheid, zoals gewaarborgd door deze verdragsbepaling, niet gegarandeerd zijn; dat de verzoekende partij echter niet op concrete wijze aangeeft hoe de bestreden beslissing de betrokken bepaling zou schenden; dat het tweede middel niet tot nietigverklaring kan leiden;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf februari tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.